

UITBLINKER

Nieuwsbrief
Vrijwilligers Blink

nummer 30

mei 2017

Zonder u geen mooie verhalen!

Vorige week vroeg een vrijwilliger: "Wanneer komt er weer een nieuwsbrief? Ik volg Blink op Twitter en lees jullie berichten op Facebook, maar een nieuwsbrief die op de mat valt en die ik zo kan pakken vind ik altijd erg leuk." Op de vraag wat er leuk aan is: "Gewoon, hoe Blink meebeweegt in deze tijden van verandering, maar vooral de mooie verhalen over mensen zoals ik." Daarmee doelde zij op verhalen van

hulpvragers en vrijwilligers die bij Blink zijn aangesloten en in onze nieuwsbrief vertellen wat zij voor elkaar betekenen en wat ze met elkaar ondernemen. Wellicht herkent u uzelf hier ook in, of denkt u: "Mijn verhaal is toch weer anders." Dat laatste is namelijk ook heel goed mogelijk, gezien de grote groep mensen met diverse problematieken die wij bedienen. Maar ook u en wat u te bieden heeft als vrijwilliger is uniek. Wij vinden het alleen maar heel mooi om te horen en om er een onderdeel van te zijn.

Tot slot willen wij alle vrijwilligers bedanken voor hun hulp en ondersteuning en hopen u daar nog lang in bij te mogen staan. Hele fijne zomermaanden en veel leesplezier toegewenst.

Team Blink

UITBLINKER nieuwsbrief voor vrijwilligers
Blink Brabant Noordoost en Rijk van
Nijmegen
info@blinkuit.nl, www.blinkuit.nl

Postbus 9, 6590 AA Gennep
088-7540400

blink

vrijwilligers voor mensen
met een beperking
en hun mantelzorgers

In de nieuwsbrief weer twee prachtige verhalen van zowel bijzondere hulpvragers als vrijwilligers die – net als u - proberen hun steentje bij te dragen. Zij verrijken op een prettige manier het leven van deze mensen en maken het 'een beetje makkelijker'.

Daarnaast willen wij in deze nieuwsbrief onze jubilarissen extra in het zonnetje zetten. Ook leest u hoe door samenwerking tussen Blink en een andere organisatie hulp binnen een bijzonder gezin tot stand kon komen.

INHOUD

	pag.
Voorwoord	1
Blink beweegt mee met de veranderingen in de zorg	2
In memoriam: Ria van den Broek	2
Ad en Leo oefenen wekelijks in zwembad	3
Samenwerking: een gouden greep	4
Door Aagje krijgt Susanne haar leven beter op de rit	5
Gedicht: Vrijwilligerswerk	6
In memoriam: Ben van Dam	6
Eindejaarsbijeenkomsten	6
Jubilarissen	8

Blink beweegt mee met de veranderingen in de zorg

Zoals in de voorgaande nieuwsbrieven is vermeld, zijn er voor Blink in 2017 allerlei ontwikkelingen gaande. De grootste is de splitsing van de activiteiten van de Wlz (Wet langdurige zorg) bij Dichterbij en die van de Wmo (Wet maatschappelijke ondersteuning) vanuit de gemeentes in Noordoost Brabant. Dichterbij gaat zich volledig richten op mensen met een Wlz-indicatie en heeft de intentie de Wmo-activiteiten buiten de instelling te brengen.

Blink is werkzaam voor beide partijen en zet bij allebei vrijwilligers in rondom mensen met een beperking. Dit gebeurt dus in twee verschillende trajecten.

We kunnen inmiddels melden dat er op 9 februari jongstleden voor het Wmo-gedeelte een intentieverklaring is getekend tussen Dichterbij (onze overkoepelende organisatie) en ONS welzijn.

Dit houdt in dat we vanaf deze datum onderzoeken of we met de Wmo-activiteiten voor alle gemeentes over kunnen gaan naar ONS

welzijn. Blink is met haar activiteiten aanvullend op die van deze brede welzijnsorganisatie. Belangrijk is ook dat het werkgebied van beide instanties elkaar voor een groot gedeelte overlapt. Vanuit deze organisaties kunnen we alle gemeentes blijven bedienen en kwaliteit blijven garanderen.

Tegelijkertijd is de huidige werkgever Dichterbij volop bezig met het nieuwe vrijwilligersbeleid rondom zijn cliënten.

We verwachten hier meer helderheid over te kunnen geven in de volgende nieuwsbrief; met name wat de gevolgen kunnen zijn voor hulpvragers, vrijwilligers en medewerkers. De intentie is om tot die tijd onze werkzaamheden – waar we allen trots op zijn – gewoon door te laten gaan!

dicht**er**bij

Inmiddels zijn alle subsidies voor dit jaar weer door de gemeentes toegezegd. Dat betekent dat we opnieuw onze Wmo-activiteiten kunnen voorzetten. Daar zijn we heel erg blij mee.

Kortom: er gebeurt veel; Blink is volop in ontwikkeling. We zien dat de inzet van HBO-stagiar(e)s veel kan betekenen in gezinnen met complexere situaties (multiprobleemgezinnen). Samenwerking met het netwerk, professionals en andere betrokkenen is in deze tijd essentieel. Blink investeert hier veel in.

Wij willen daarbij graag onze expertise en kwaliteit behouden. Dit kunnen we niet zonder samenwerking met anderen en de inzet van u als vrijwilliger.

Blijft u met ons meebewegen?

In memoriam

Ria van den Broek-van Doorn

Ria was sinds 1 juli 1992 actief bij onze organisatie. Als maatje en steun en toeverlaat bij Gerdie Raaymakers kwam ze met grote regelmaat bij haar over de vloer. Zeker één keer per week zagen zij elkaar.

Ria bood niet alleen altijd een luisterend oor, ze verrichtte ook allerlei hand- en spandiensten en ging samen met Gerdie op pad om leuke activiteiten te ondernemen. Niets was haar te veel. Maar liefst 25 jaar lang heeft Ria voor Gerdie klaargestaan en kwam ze steeds met positieve verhalen hierover bij Blink.

Ook bij activiteiten, georganiseerd door Blink, was ze een trouwe bezoeker. Als ze kon was ze daarbij aanwezig. Vol enthousiasme nam ze deel aan diverse vormen van deskundigheidsbevordering. Maar ze kwam tevens gewoonweg voor de gezelligheid: elkaar ontmoeten, een praatje maken met andere vrijwilligers en ervaringen uitwisselen.

Ria zal door vele vrijwilligers worden herinnerd als een spontane lieve vrouw, betrokken bij de ander, immer positief ingesteld en met mooie verhalen. Met warme gevoelens denken wij aan haar terug en wensen de familie veel sterkte met dit grote verlies.

Ria van den Broek overleed op 15 februari 2017 op 71-jarige leeftijd.

Ad en Leo oefenen wekelijks in zwembad

“We helpen elkaar”

De Meerval

Omdat zijn conditie achteruit holde en Ad zich goed kon ontspannen in warm water, kreeg hij hydrotherapie in een zwembad in de omgeving. Door veranderingen in de zorg kon hij daar echter niet meer terecht. Hij wendde zich tot Rigom in Oss, die hem met deze specifieke zorgvraag niet kon helpen en het doorspeelde naar Blink. Ad: “Ik zocht een verwarmd zwembad én een vrijwilliger; men heeft zich daar echt hard voor gemaakt.” Dankbaar is hij voor de inzet van zwembadmanager Eddy Schuurmans. “Leo en ik zijn daar met open armen ontvangen. Eddy dacht mee en kwam met oplossingen. Ik heb me daar nooit een

Blink kwam hij in aanraking met Ad. Het mes snijdt aan twee kanten: Leo doet het vooral omdat hij wil helpen, maar het staat tevens goed op zijn cv. Sinds een half jaar gaat hij wekelijks met Ad van Oss naar Wijchen, om in het ondiepe water van 32° oefeningen te doen. “In water kun je je veel beter bewegen”, aldus Leo, “en natuurlijk werkt het ontspannend. Dat heeft Ad ook nodig.” De broodnodige klik was er direct tussen de twee mannen; toen ze elkaar leerden kennen wisten ze meteen: “Dit gaan we met elkaar aan.”

Vriendschap

Ad en Leo doen niet alleen oefeningen samen; de afgelopen maanden hebben ze een vriendschap opgebouwd. “Dat betekent voor ons dat we goed met elkaar

Iedere maandagmiddag zijn Ad van de Langenberg uit Oss en Leo Zuidema uit Nistelrode te vinden in zwembad De Meerval in Wijchen. Door de oefeningen in het warme water kan Ad wat beter bewegen en ontspannen. Niet alleen voor Ad, maar ook voor Leo zijn dit gouden uurtjes.

Op zijn achtendertigste kreeg Ad te horen dat hij Cystitis Interstitialis had en niet ouder zou worden dan 45 jaar. En hoewel hij buiten verwachting inmiddels 60 jaar is, heeft hij aardig in moeten boeten op het leven. “Cystitis Interstitialis, ook wel blaaspijnsyndroom genoemd, is een zeldzame ziekte, zeker bij mannen”, vertelt Ad. “Ik krijg zware pijnaanvallen op mijn geslachtsdelen. Die lijken op epileptische aanvallen, maar ik blijf wel bij bewustzijn. De pijn is echter zo groot, dat ik in een paar uur 3 kilo kan afvallen.” Deze pijnaanvallen hebben hem zodanig verlamd, dat hij in een rolstoel zit. En hoewel hij er altijd erge last van heeft, werkt hij nog steeds vier uur per dag vanuit zijn bed als klachtencoördinator voor een groot Amerikaans bedrijf.

nummer gevoeld; deze man ziet echt de mens.” Met de coördinatoren van Blink onderhield hij ook steeds goed contact. “Zij zijn zeer betrokken; de wisselwerking is altijd goed.”

Leo

Leo werkte jaren in drieploegendiensten; dit bezorgde hem echter uiteindelijk zoveel klachten, dat hij inmiddels op zoek is naar ander werk. “In samenwerking met anderen ben ik gaan kijken wat bij mij past. Ik weet nu dat ik in

kunnen praten”, legt Leo uit. “Als de een of de ander op de maandag iets dwars zit, delen we dat vaak. We hebben een gelijkwaardige relatie en helpen elkaar.” Mocht hij werk vinden, moet hij wellicht stoppen. “Daarom ben ik op zoek naar een andere vrijwilliger”, doet Ad een oproep, “het zou ook prettig zijn als iemand Leo kan vervangen op het moment dat hij een keer iets anders heeft.” Leo

blijft dit doen zo lang hij kan: “We hebben een fijn contact samen en het is mooi om te zien dat het Ad zo goed doet.”

de zorg wil werken. Daar ligt mijn passie.” Daarom doet hij nu vrijwilligerswerk in een woongroep en bij dagbesteding. Via

Samenwerking: een gouden greep

“Zo zou het altijd moeten gaan”

Niet op je eilandje blijven zitten en kaders los durven laten. Dit kan leiden tot een hele mooie samenwerking. Inge Hock van ONS welzijn en Doreth van de Riet van Blink vertellen erover.

Aan tafel zit Inge Hock, zij is jeugdmedewerker in het basisteam van ONS welzijn. In dit basisteam zitten diverse expertises. Inge werkt voor mensen met een beperking. Ook aangeschoven is Doreth van de Riet. Zij is consulente bij Blink in de regio Uden/Veghel. “Het is belangrijk dat je elkaar weet te vinden”, begint Inge het gesprek, “daarna kun je open bespreken wat je van elkaar verwacht.” Op het moment dat er bij haar een hulpvraag binnenkomt, bekijkt ze het hele netwerk rond de cliënt. Zijn er professionele hulpverleners, heeft de cliënt een PGB (persoonsgebonden budget) en waar staan de mantelzorgers? Met deze gegevens zoekt ze het meest passende antwoord. Dus stelt ze zichzelf ook de vraag: “Waar zou er een vrijwilliger ingezet kunnen worden?” Op zo’n moment kan Blink in beeld komen. “Vaak zie je dat er meerdere zorg geboden wordt in een gezin”, licht Doreth toe; “deels professioneel en deels informeel. Wij kunnen dan een vrijwilliger of stagiaire inzetten. Deze werkt samen met de professionele zorg om zo de mantelzorg nog beter te kunnen ontlasten.”

Jeroen

Zo’n voorbeeld van een complexe situatie vormt het gezin van Jeroen. Hij is 19 jaar oud en heeft al vanaf zijn geboorte de ziekte van Von Recklinghausen. Dit betekent dat hij tumoren heeft ontwikkeld in zijn lichaam; hij is lichamelijk ernstig beperkt en totaal afhankelijk van de verzorging van zijn moeder. Jeroen zal jong aan deze ziekte overlijden. In het gezin wonen ook nog twee broertjes met ADHD en een autisme spectrum stoornis. “De moeder wil haar zoon tot het eind van zijn leven verzorgen”, vertelt Inge. “Het moge duidelijk zijn dat dit best zwaar is voor haar. Ten eerste weet ze dat

haar zoon gaat sterven. Daarnaast heeft hij aangegeven dat hij, als hij niet meer kan lopen, voor een vroeger einde wil kiezen.” Om de moeder te ontlasten kwam Inge met haar vraag tot ondersteuning bij Doreth: “Het is heel belangrijk dat zij zich af en toe kan ontspannen, want het is zaak dat ze ‘overeind blijft’. Zo zou ze bijvoorbeeld samen met de vrijwilliger kunnen gaan wandelen. En hulp voor de andere twee kinderen zou ook welkom zijn.” De keuze viel op Karin, een HBO-studente van Avance Hogeschool.

Karin

Met de keus voor Karin leek de match gemaakt. Echter, de dag vóór het zogenaamde klikgesprek kreeg Jeroen een zware epileptische aanval. En hoewel zowel de moeder als haar zoon Karin wel zagen zitten, gaf deze aan dat ze hiervoor nog te weinig ervaring had en dat ze het te zwaar vond om soms alleen bij Jeroen te zijn. Doreth: “Heel goed dat ze dat liet weten. Ik vind dat zeer professioneel. Ook omdat de situatie vlak voor aanvang dusdanig veranderd was, hebben we toen besloten haar niet in dat gezin in te zetten.” Voor de situatie van Jeroen werd daarna door ONS welzijn een andere oplossing gezocht. “Maar ik moest ook een goede plek vinden voor Karin”, aldus Doreth, “en ik vroeg Inge of zij mogelijkheden had.” Deze werd gevonden bij een gezin met een driejarig meisje met

het syndroom van Down. Zij heeft nog een broertje van zes. Er is geen professionele hulp in het gezin, wel gespecialiseerde dagbehandeling voor het meisje. “Karin is hier een geschenk uit de hemel”, aldus Inge, “zij zit in een leerzame situatie, die niet te moeilijk voor haar is. Het gaat zo fantastisch en relaxed. De ouders worden ontlast in hun dagelijkse taak, waardoor zij extra energie kunnen opbouwen. We zijn er allemaal heel erg blij mee.”

Floor

De samenwerking ging nog een stap verder. Inge: “Momenteel loopt Floor stage bij ons. Zij studeert Maatschappelijk Werk en Dienstverlening aan de HAN in Nijmegen. Nu wist ik dat Blink aan deskundigheidsbevordering doet en hoorde van Doreth over de cursus autisme. Zij heeft ervoor gezorgd dat Floor hierbij aan kan schuiven. Het is hartstikke fijn dat dat kan. Zo kun je gebruik maken van elkaars producten. Vanuit de visie van ONS welzijn en de opdracht die we van de gemeente hebben gekregen is dit een voorbeeld zoals het moet.” Ook Doreth is enthousiast over deze samenwerking: “Je moet buiten de paden durven te treden en niet op je eigen eilandje blijven zitten om tot goede resultaten te kunnen komen. Durf elkaar op te zoeken! Daar kunnen hele mooie dingen uit komen.”

Door Aagje krijgt Susanne haar leven beter op de rit

“Ik heb al veel meer vertrouwen in mezelf”

Ze liep, zoals ze zelf zegt, met haar hoofd tegen de muur. Susanne van der Veer merkte dat ze het in haar eentje niet redde. Een half jaar geleden kwam stagiaire Aagje Lubbers in haar leven, waardoor dit in positieve zin veranderde.

Ze is best zenuwachtig voor het interview en bang dat ze het niet goed kan verwoorden. Dat lukt haar echter heel erg goed. Susanne vertelt: “Ik ben een alleenstaande moeder met drie kinderen. Zelf heb ik een licht verstandelijke beperking en ADHD. Mijn kinderen zijn 12, 10 en 7 jaar oud. De oudste heeft een vorm van autisme en ADD,

de jongste extreem ADHD.” Voor de 37-jarige moeder is het vooral moeilijk om structuur in haar leven te krijgen. Dit uit zich binnen het huishouden, zoals opruimen, maar ook bij het opvoeden van haar kinderen. “Ik heb altijd huishoudelijke hulp gehad”, laat ze weten, “maar toen dat wegviel, ging het fout.” Ze vond het echter heel moeilijk om hierover te praten en lachte het weg. “Ik kropte alles op en kwam zo in een negatieve spiraal terecht.”

Blink

Susanne kwam in contact met een medewerker van de gemeente Schijndel, met wie ze verschillende gesprekken had. “Zo kwamen we bij Blink uit, waar mijn vraag op de wachtlijst werd gezet. Maar voor ik het wist hadden ze iemand.” Die ‘iemand’ was de 21-jarige Aagje Lubbers, tweedejaars student SPH (Sociaal Pedagogische Hulpverlening) aan de HAN in Nijmegen. “Om verschillende richtingen op te kunnen, wilde ik een brede stage”, licht Aagje toe, “en dat kon via Blink.” Toen Susanne haar leeftijd hoorde, moest ze wel even nadenken: “Ik heb veel meegemaakt en was bang dat Aagje mij niet zo goed zou kunnen begrijpen. Maar het is omgekeerd: ik kan heel veel van haar leren. Aagje heeft de

natuurlijke gave om zich in te leven. Dat voel ik.” De HAN-studente hoeft het gelukkig niet alleen te doen: “Maandelijks heb ik een gesprek met de Blinkconsulent. Ook woon ik – met haar en de andere stagiaires die in gezinnen zijn geplaatst – driemaal per jaar

een intervisiebijeenkomst bij. En ik kan haar altijd bellen als ik daar behoefte aan heb.”

Structuur

Wekelijks komt Aagje een dag naar Schijndel om Susanne bij te staan. Aagje: “We zijn eerst naar haar zelfacceptatie gaan kijken en uiteraard het zelfvertrouwen; daar schortte het nogal aan.” Hierover praten de twee regelmatig. Om een betere structuur te krijgen, maakte de stagiaire een weekrooster met een dagindeling. Susanne houdt daarvoor een dagboekje bij, zodat ze kunnen bespreken wat wel of minder goed is gegaan. “Maar dat doe ik ook om van me af te schrijven en mezelf beter te leren kennen.” Zo krijgt ze steeds meer het gevoel dat ze mag zijn wie ze is en dat dat goed is. “Het gaat echt een stuk beter”, vertelt ze dan ook enthousiast, “dat heb ik aan Aagje te danken. Bij haar durf ik gewoon mezelf te zijn en mijn kwetsbare kant te laten zien. Ik heb al veel meer vertrouwen in mezelf.” Prettig is ook dat Aagje de kinderen rust kan bieden. Als zij bijvoorbeeld bij het spelen van een spelletje boos worden of Susanne haar geduld verliest, zorgt zij ervoor dat er onderling duidelijke afspraken gemaakt worden en zo de rust bewaard wordt.

Winkelen

Ook Aagje leert veel: “Heel praktisch: wij doen samen Encaustic Art, dat is schilderen met bijenwas en een strijkijzer. Susanne kan dat veel beter dan ik. Maar ik leer in deze stage bovendien om niet te perfectionistisch te zijn en dingen soms op zijn beloop te laten.” Ze hebben nog leuke dingen op de planning staan: lekker wandelen, een dagje winkelen in Den Bosch of een bezoekje aan

de bioscoop. Aagje: “Serieuze zaken wisselen we af met gezellige dingen; dat lukt prima. We vullen elkaar goed aan. Als deze stage afgelopen is, zal ik zeker nog bij Susanne langskomen. Mooi dat je zoveel voor iemand kunt betekenen.”

Vrijwilligerswerk

Vrijwilliger zijn...
Is vrijwillig
maar niet vrijblijvend
Is verbonden
maar niet gebonden
Is onbetaalbaar
maar niet te koop
Is positief denken
is positief doen
Met als enige doel
voor jezelf en de ander
een goed gevoel!

In memoriam

Ben van Dam

Ben was sinds 14 december 2011 actief voor onze organisatie. Op de diverse activeringsgroepen in 'het Veghelse' heeft hij zo zijn steentje bijgedragen.

Een keer in de week zette hij zich met veel plezier in voor de cliënten van Dichterbij en in het bijzonder voor één van hen. Met hem ging hij trouw elke week fietsen. Ook toen deze cliënt verhuisde naar de activering in Sint Oedenrode 'verhuisde' Ben met hem mee. Samen genoten ze van de vele tochtjes die ze maakten. Ben was een trouwe vrijwilliger; je kon op hem rekenen.

Een aantal jaren geleden ging zijn gezondheid achteruit; uiteindelijk is hij hieraan overleden.

Als vrijwilliger is Ben, zolang hij kon, betrokken geweest bij de cliënten en bij Blink.

We danken hem voor zijn tomeloze inzet en wensen zijn vrouw en overige familie veel sterkte met dit grote verlies.

Ben van Dam overleed op 21 maart 2017 op 73-jarige leeftijd.

Eindejaarsbijeenkomsten 2016

In november en december vonden weer in alle regio's de eindejaarsbijeenkomsten plaats. Ervaringen uitwisselen, elkaar leren kennen en een hapje eten in kerstsfeer: op iedere plaats was het op een andere manier gezellig.

In deze nieuwsbrief een terugblik op de bijeenkomst in Cuijk, waar 81 vrijwilligers dankbaar gebruik maakten van de uitnodiging om te komen dineren bij ROC de Leijgraaf. Leerlingen van het ROC stonden garant voor een heerlijk diner, bestaande uit vissoep, gevulde minipaprika, kalfslonghaas en als nagerecht panna cotta.

Twee van de gasten waren Jan en Riki van Lin uit Nieuw Bergen. Was hun zoon eerst vrijwilliger, toen deze verhuisde naar het buitenland, namen ze dat van hem over. Al negen jaar hebben zij de zorg over een 21-jarige autistische jongen uit Haps. Deze is eenmaal per maand op zaterdag bij het echtpaar. Ook in de vakantie is hij een graag geziene gast: "Het is een aardige, vlotte jongen", vertellen ze, "hij brengt echt gezelligheid in huis en zo worden zijn ouders ook eens ontlast." Hoewel ze niet ieder jaar naar de eindejaarsbijeenkomst komen, maken ze er toch graag gebruik van. "Leuk dat je een bedankje krijgt; het is immers een stukje waardering voor wat je doet."

Diny Leenders uit Langenboom begeleidt maandelijks mensen met een verstandelijke beperking in café Spinners in Cuijk. Voor deze groep zijn er activiteiten als bingo of muziekavonden. "Onze rol is de mensen die komen bij te staan met bijvoorbeeld betalen of naar de taxi te helpen. Het is echt heel leuk om te doen, vooral omdat ze altijd zo blij zijn. Dat dit hier in Cuijk voor ons georganiseerd wordt, vind ik leuk. Je hoort ook eens de verhalen van andere vrijwilligers. Af en toe heb je een klankbord nodig."

Ook omdat ze nog niet zo lang vrijwilligerswerk doet, is dit de eerste keer dat Jannie Frenken uit Grave op de eindejaarsbijeenkomst is. Zij gaat iedere woensdag naar een man met een verstandelijke beperking. "Hij geeft nog niet zo goed aan wat hij graag wil, dus ben ik nog zoekende. Maar ik ervaar dat als een uitdaging en krijg daar ook ondersteuning bij van de Blinkconsulente." Omdat ze niemand kende, twijfelde ze of ze voor het diner naar De Leijgraaf zou komen. "Prettig was dat Blink me gevraagd had een andere vrijwilligster in Grave mee te nemen. Daardoor leerde ik dus gelijk iemand kennen."

Hieronder ziet u waar en wanneer de bijeenkomsten het afgelopen jaar plaatsvonden en vindt u een foto-impressie van de diverse avonden.

Regio	Wanneer	Waar
Oss	15 en 24 november	Brownies en Downies in Oss
Land van Cuijk	22 november en 1 december	ROC de Leijgraaf in Cuijk
Uden/Veghel	24 november	Brownies en Downies in Veghel
	29 november	De Schaapskooi in Schijndel
Rijk van Nijmegen	14 december	ROC Nijmegen in Nijmegen

Jubilarissen

Ook in deze nieuwsbrief willen wij even stilstaan bij de jubilerende vrijwilligers. De meeste vrijwilligers zetten zich namelijk niet een korte tijd in, maar doen dit jaar na jaar! Door uw inzet hebben zoveel mensen een veel aangener leven. Daarvoor weer onze hartelijke dank!

De jubilarissen van 2017 zijn:

5 jaar

Hannemiek Bakker-Christiaans, Marietje Balk, Patricia Berg, Toon van de Besselaar, Esther Blokpoel, Bert Braam, Wilhelmiën van den Brand, Wilco Brands, Wytse Brandsma, Lisa Bubeck, Hans Claassen, Peter Claassen, Ton van Cuijk, Wilfried Damen, Martijn Derks, Renate van Dieten, Esther Disveld, Tineke van den Dobbelsesteen, Samantha Dortmans, Regina Gooskens, Adine de Groot, Norbertine de Groot, Franc Guelen, Sandra Heemrood, Gerrie Hernandez-Geurts, Marieke van Heusden, Maria van de Hurk, Jolien Jansen, Charles Janssen, Jeroen Janssen, Mary Kattenkamp, Mary Kemperman, Mariska Kersten, Anita Koppers-Kleinschiphorst, Suzan van Langen, Maria Lindeman, Daniëlle Loefen-van der Meij, Karin van Os, Alex Pansier, Trudy Pieters, Netty Pluijgers, Jan Raaijmakers, Maria Raaijmakers-Wientjes, Marjon van Rij, Maria van Rooij-van den Oetelaar, Joke Schippers Van Vree, André Smits, Rina van de Valk, Mary Verstegen, Diana Verstraaten-van Boekholt, Willie van Vucht, Willy van Wees-Muller, Ria Zeelen.

10 jaar

Marianne Bax-Kuijpers, Petra Bokmans, Wil van Breugel-Ribot, Nettie van de Broek, Karin Claassen-Melskens, Pieter Coenen, Noor van Erp, Gerda Hendriks-Vriens, Ineke Hosli, Mies Ingebleek, Monique van de Loo, Ria Manders-van Schaijk, Mevrouw Van

de Meer, Christ Raaijmakers, Truus Raaijmakers-Thijssen, Jan van Rooij, Riet van Rooij, C. van Velden van de Burgt, Diana Verhoeven, Marjolein Vromans, Agniet Weerepas-van der Hoeven, Mary van Woensel.

15 jaar

Sjaan van Aarle-Voets, Elly Kedde Geis.

20 jaar

Martha van de Venne.

25 jaar

Lenie Albers-Fuchten, Lia van der Bolt-Lamers, Annie van Elst, Jan van Elst, Anne Marie Reffeltrath-Kreijtz.

35 jaar

Ruud Ansems.

COLOFON

Nieuwsbrief BLINK

Verschijnt twee keer per jaar

Voor vrijwilligers van Blink

Uitgave: mei 2017

Redactie: Dorry Smeets Communicatie & Journalistiek, team Blink

Eindredactie: Dorry Smeets

Foto's: Ad van de Graaf, team Blink, Dorry Smeets, vrijwilligers

Drukwerk en DTP: DHD Drukkerij Groesbeek

Oplage: 1.400

